

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 119/2020
20.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Зоране Делибашић, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ...– ..., власника пољопривредног газдинства, кога заступа пуномоћник Димитрије Матић, адвокат из ..., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда – Одељења у Крагујевцу I-2 Уп 9/20 од 04.03.2020. године, са противном странком Министарством финансија Републике Србије, Сектором за другостепени порески и царински поступак, Одељењем за другостепени порески поступак Крагујевац, у предмету пореском – понављање поступка, у нејавној седници већа одржаној дана 20.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца захтева за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаним решењем одбачена је тужба АА из ... – ..., власника пољопривредног газдинства, за понављање судског поступка окончаног решењем Управног суда – Одељења у Крагујевцу I-1 Уи 248/19 од 08.11.2019. године, којим је одбијен захтев тужиоца за доношење управног акта у извршењу пресуде Управног суда I-7 У 19685/18 од 29.05.2019. године и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

У захтеву за преиспитивање побијаног решења подносилац захтева наводи да сматра да је учинио вероватним постојање законског основа из члана 56. став 1. тачка 5) Закона о управним споровима за понављање поступка. Указује да је погрешан закључак Управног суда да не постоји идентитет предмета спора у поступку завршеном решењем Управног суда – Одељења у Крагујевцу I-1 Уи 248/19 од 08.11.2019. године, чије понављање тражи и поступцима завршеним решењима Управног суда I-2 Уи 250/19 од 30.10.2019. године и I-4 Уи 258/19 од 11.12.2019. године. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи или укине побијано решење. Истиче захтев за накнаду трошкова поступка.

Противна странка је по налогу Врховног касационог суда доставила списе предмета, али у остављеном року није дала одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Према образложењу побијаног решења, Управни суд је одбацио тужбу јер је нашао да тужилац није учинио вероватним постојање законског основа из члана 56. став 1. тачка 5) Закона о управним споровима за понављање судског поступка окончаног решењем тог суда I-1 Уи 248/19 од 08.11.2019. године. Ово стога што је тужилац уз тужбу за понављање поступка приложио решења Управног суда I-2 Уи 250/19 од 30.10.2019. године и I-4 Уи 258/19 од 11.12.2019. године у која је Управни суд извршио увид и констатовао да не постоји идентитет спора.

Оцењујући законитост побијаног решења Врховни касациони суд налази да њиме није повређен закон на штету подносиоца захтева јер тужилац није учинио бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка из члана 56. став 1. тачка 5) Закона о управним споровима на основу кога је тражио понављање судског поступка.

Према одредби члана 56. став 1. тачка 5) Закона о управним споровима, поступак завршен правноснажном пресудом или решењем суда поновиће се по тужби странке ако странка нађе или стекне могућност да употреби ранију судску одлуку донету у истом управном спору.

Одредбом члана 60. истог закона прописано је да ће суд одбацити тужбу за понављање поступка, између осталог, ако странка није учинила бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка.

Врховни касациони суд налази да тужилац није учинио вероватним постојање законског основа за понављање судског поступка из члана 56. став 1. тачка 5) Закона о управним споровима. Ово стога што се судски поступак на основу наведене одредбе може поновити само ако је судска одлука на коју се странка позива донета у истом управном спору у коме постоји идентитет и странака и предмета спора, дакле ако у истом управном спору постоје две различите одлуке, што није случај са решењима Управни суд – Одељење у Нишу I-2 Уи 250/19 од 30.10.2019. године и I-4 Уи 258/19 од 11.12.2019. године, која је тужилац доставио уз тужбу за понављање судског поступка. Друкчије одлуке у другим управним споровима не представљају разлог из тачке 5) члана 56. Закона о управним споровима за понављање управно судског поступка.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као као у првом ставу диспозитива ове пресуде.

С обзиром на то да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима сходном применом одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/18) одлучио као у другом ставу диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 20.07.2020. године, Узп 119/2020

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**